

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

2. Quomodo B. Virgo visitarit S. Elisabeth.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

credebat re ipsa in se complendum, quicquid verbis Angeli erat expressum.
 9. B. Virgo sermone Angeli turbata nihil respondit, sed secum omnia expendit. Unde discimus, cum in nobis perturbatio aliqua, vel commotio animi exurgit, debere nos tacere, & expendere quid conueniat, ne quid loquamur, vel agamus cuius nos deinceps pœnit eat.

QVOMODO

B. VIRGO
VISITARIT ELI-
SABETH.
MEDITATIO II.
EVANGELIVM.

EXV RGENS. MARIA *LUC. 1.*
 in diebus illis abiit in montana cum festinatione, in ciuitatem Iuda: Et intrauit in domum Zachariæ, & salutauit Elisabeth. Et factum est, vt audiuit salutationem Mariæ Elisabeth, exultauit infans in utero eius

22. **MEDITAT. DE VITA**
eius : & repleta est Spiritu sancto
Elifabeth, & exclamavit voce ma-
gna, & dixit : Benedicta tu inter
mulieres, & benedictus fructus vē-
tris tui. Et vnde hoc mihi, vt veniat
mater Domini mei ad me ? Ecce-
nim vt facta est vox salutationis
tuæ in auribus meis, exultauit præ-
gaudio infans in utero meo. Et bea-
ta, quæ credidisti, quoniam perfi-
cientur ea, quæ dicta sunt tibi à Do-
mino. Et ait **MARIA**. Magnificat a-
nima mea Dominum, & exultauit
spiritus meus in Deo salutari meo.
Mansit autem **MARIA** cum illa
quasi mensibus tribus.

Judith. 13.

FIGURAE.

IVDITH in Bethulia cū capite Ho-
lofernis reuerſa. & magno triūpho
à toto populo recepta, dixit Ozias
princeps populi Iſrahel. Benedicta
es tu filia à Domino Deo excel-
ſo præ omnib. mulierib. ſuper
terram.

1. Reg. 2.

ANN A ſterilis mater Samuelis, cū
ſilium à Deo impetraſſet, adorās Do-
minum.

minum dixit. Exultavit cor meū
in Domino, & exaltatum est
cornu meum in Deo meo.

PROPHETIÆ.

Psal. 34.

1. **A** *Nima mea exultabit in Domi-
no, & delectabitur super saluta-
ri suo.*

2. *Dominus ab utero vocavit me.*

Esa. 49.

3. *Ante quam exires de vulva sanctifi-
cavit te, & Prophetã in gentibus dedi te.*

Hier. 1.

CONSIDERATIONES.

Punct. 1.

EXVRGENS MARIA *abijt in mōta.*
Prorsus cōueniens erat, vt exur-
geret illa, quæ erat plena Deo, & in vte-
ro suo cōceperat filiū altissimi; hoc est,
vt conuersatio eius nō esset amplius in
terra, sed in cælis, vt mentem attolleret
ad contemplanda cælestia, & præstāda
opera diuina. Exurrexit quoque M A-
R I A, quoad dignitatem suæ personæ,
quia ex sterili facta est sæcunda, sic vt si-
mul esset Virgo & Mater. Priuilegium
singulare, nulli hominum vnquam cō-
cessum, & verò neq; concedēdū, nisi il-
li, quæ electa erat in matrē Dei; Deniq;
exurrexit MARIA, quia ex humili an-
cilla facta est æterni Patris filia, vnige-
niti filij eius mater, & Spiritus sancti
spōsa. **ABIIT** quoq; **MARLA** *in mō ana*
Quid

*Psal. 89.**Esa. 8.**Gen. 49.*

Quid hæc montana aliud significant, quã montes sanctos Israel, mōtes mellifluos, montes aromatū, Patriarcharū, Prophetarum, Apostolorū, omnium-que aliorum Sanctorū veteris & nouæ legis; denique colles æternos Sanctorū Angelorum, supra quos omnes conscendit Maria, & gratiæ abundantia, prærogatiuarum excellentia, virtutum omnium perfectione antecessit. Immo B. Virgo, mater Dei fuit mons ille altissimus Domus Domini, de quo dicit propheta, agēs de aduentu Saluatoris.

Esa. 2.

ERIT, in nouissimis diebus præparatus mōs domus Domini in vertice montiū.

Verum hic perpende, virginem simul ascendere & descendere, nam simulatque animaduertit se factam Dei matrem, se fecit cognatæ suæ ancillam. Quo exemplo summæ humilitatis, palam demonstrauit se veram esse matrē eius, qui existens in forma Dei, Deoque secundum naturam equalis semetipsum exinaniuit, & ad seruiendum homini, formam serui accepit.

Phil. 2.

2. M A R I A itaque postquam in se concepisset verbum æternum, ad visitandam Elisabeth abiit, non quod esset incredula, vel dubitaret de verbis angelī, sed vt gaudij de tāto beneficio à Deo accepto

accepto participem faceret, deinde ut
operam ei suam in partu præstaret. Vbi
considera magnum eius feruorem, &
caritatem, quando illam, quæ alioquin
sola intra domunculæ suæ secretum vi
uere consuërat, nec ætas tenella, nec natu
ralis virginum verecundia, nec mon
tium asperitas, nec itineris longitudo,
potuerint retardare, quo minus prodiret
in publicum, & officium caritatis
tantæ exequeretur. Perpende item pro
fundam eius humilitatem; quod, cum
esset euecta ad tam sublimem dignita
tis gradum, ut esset Mater Dei, ac pro
inde dignissima esset, quæ visitaretur,
& cui seruiretur ab omnibus gen
tibus, non verita est, se humiliare & ab
ijcere ad præstanda officia ea, quæ in
feriores superioribus, ancillæ Domi
nis præstant. Quare merito de ea dici
tur. Quod per virginitatem suam Deo
placuerit; per magnam verò humilita
tem suam mater Dei facta sit.

3. CONSIDERA deinde, quem
admodum Mater Dei, iter tam aspe
rum & difficile confecerit, non eques
sed pedes in comitatu aliquot paupe
rum virginum, sibi familiarium. Com
itabatur eam verecundia, humilitas
paupertas cum cætera virtute. Comi
taba.

B

tabatur quoque eam ipse virtutum I
minus, & tota regia spirituum cæ
stium curia, quæ continenter in cælo
famulatur. Mira erat modestia in in
su, oculi in terram dejecti, mens in ce
lum erecta, tota in seipsa collecta, in
tota extra se abrepta; neq; enim erat
se, quæ tota defixa hærebat in illo, qu
intus continebat in se.

4. O anima mea, si eo tempore
xiffes, tibi quæ fortuna contigisset o
currendi B. Virgini, quando cum fel
natione per montes decurrebat, in
eatum quæ fuisset, virginem illam sp
cie externa tam abiectam & pauper
esse matrem Dei, Dominam Angel
rum, Reginam cæli & terræ, Deum qu
ipsum, mundi conditorem & guberna
torem, in forma minimi infantuli en
vtero conclusum, quanto stupore me
tis attonitus & lætitiâ exultâs elata vo
ce beatâ eâ proclamaffes, & abiectus
terrâ, cum magno dulcedinis sensu
deuotis lachrymis, abeuntem secutus
esset, & vestigia sacrorum eius pedum
lambiffes.

5. CONSIDERA, quomodo post
ingressum D. Virginis in domum Za
chariæ, mox atq; vox salutationis eius
peruenit ad aures Elisabeth, ad ipsum
in-

infantum visceribus inclusum penetravit, eumque sanctificavit & completum Spiritu sancto. Unde Ioannes ad domini presentiam, rationis usu divina virtute in eo accelerato, præ gaudio in utero exultavit, quodque lingua & voce non poterat, id effecit motu, vel saltu corporis, atque si tunc egredi ex utero vellet, & obviam ire advenienti Christo. Perpende, ut existens adhuc in utero matris incipiat vaticinari, & cum exultatione annunciare adventum Salvatoris, atque à visceribus maternis acclamare, & dicere. *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* O Propheta altissimi. Bene apparet, quantum fuerit tibi desiderium annunciandi adventum Salvatoris, ante faciem eius eundi, & digito eum toti mundo demonstrandi. Et enim necdum natus, incipis prædicare & nondum inspecta luce, das testimonium de vera luce, & conclusus ac vincit adhuc in utero, incipis currere & exercere officium præcursoris. O si iam fuisses natus, & tuis oculis eum contempere, ac manibus attingere potuisses, quanto maior fuisset tua exultatio, quanto effusiore lætitia abijisses ad eum recipiendum & adorandum?

6. IOANNES impletus Spiritu sancto,

B. 2 to,

cto, impleuit & matrem, quæ, vbi di- nire a
na reuelatione cognouit eam, quæ fa- venie
tabat, esse matrem Saluatoris munc ventu
incredibili lætitia perfusa B. Virgini o- nosti
currit, ruit in amplexus, & præ gaudi- Beati
exclamat, dicens: *Benedicta tu inter m- nam*
lieres, & benedictus fructus ventris t- inuen-
qui tam copiosa benedictione suæ de- Dom
cedinis te præuenit. *Benedicta arbor,* 8.
nedictus fructus, benedicta virga de- RIA
dice lesse, benedictus flos ex tali radi- suaru
productus. O quàm verè prædixit M- rit, q
ria se beatam ab omnibus generation- bonu
bus dicendam, cum Gabriel in person- & lib
omnium angelorum, & Elisabetha in cor
persona totius generis humani, ea- nefic
prædicent inter omnes mulieres ben- tias e
dictâ & beatâ. Et vnde ego merui, sub- diuin
iungit Elisabeth, *ut mater Domini m- coere*
veniat ad me? atq; si dicat. ego potius- tis, in
vt pote serua & ancilla tua, debebâ ven- illud
re ad te. Sed humilitas tua, & Filius tu- NIFA
impulerunt te; vt venires ad me, & ho- dicer
humili caritatis officio præuenires. ficas
7. O homo miser & peccator, erige- me:
in pedes: ne despera; si tanta enim e- nû, à
Mariæ humilitas & caritas, vt non de- nus c
dignetur se conferre ad inuisendam E- nes a
lisabeth tanto inferiorem, ciq; serui- tat, a
endum: non dedignabitur quoque ve- Mutar
nate

Psal. 20.

Esai. 11.

nire ad te folandum & iuuandum: nec
 venit vacua: nam defert secum fructū
 ventris sui Iesum Saluatorem, & vitam
 nostram. Beati, qui visitantur à Maria.
 Beati, qui occurrunt venienti Mariæ.
 nam vt scriptum est. *Qui inuenerit eā, Prou. 8.*
inueniet vitam, & hauriet salutem à
Domino.

8. CONSIDERA, quanto MA-
 RIA virgo, audito ab Elisabeth laudū
 suarum præconio, rubore suffusa fue-
 rit, quomodo se deiecerit, quomodo
 bonum omne suum Domini bonitati
 & liberalitati attribuerit. Quam intimè
 in corde suo exultarit, & pro tanto be-
 neficio sibi & toti mundo præstito gra-
 tias egerit. Deniq; quomodo cum igne
 diuinū in corde suo reconditū amplius
 coercere non posset, oculis in celū subla-
 tis, insigni animi submissione mirabile
 illud Canticum pronunciarit. *MAG-*
NIFICAT anima mea Dominū. quasi
 diceret. O Elisabeth tu quidem magni-
 ficas me propter bona, quæ cernis in
 me: at anima mea magnificat Domi-
 nū, à quo est omne bonū, mihi hacte-
 nus collatū. Similiter infantulus Ioan-
 nes ad meam præsentia lætatur & exul-
 tat, at Spiritus meus exultat in Deo sa-
 lutari meo. Vbi expende, quo sensu &
 affe-

30 **MEDITAT. DE VITA**

affectu mentis Sancta virgo huius Cantici verba, ad collaudandum Deum & extollendum, cui sciebat se tot nominibus supra omnes homines obstrictum protulerit. Quotopere exultarit Spiritus eius in Deo, quando videbat se tot caelestibus donis, tot mirabilibus priuilegijs dotatam & ornatam. Et denique quantas gratias, pro tantis, & tam eximijs beneficijs ab eo receptis, rependerit. O foelix, o beata Virgo, quid, queso, sentiebas in corde, cum diceres. *QUIA fecit mihi magna qui potens est? Quae rant illa magna, quae mirabilia, certe quae nobis inuestigare non licet, tantum admirari licet, & mente attonita considerare. Tu, in cuius anima & corpore tam magna Deus operatus est, indica quae so nobis, vt tecum vna possimus exultare & Deum collaudare.*

9. Postremo considera quantis simul laetitijs inceserint duae illae beatae Matres, quibus laudibus, qua gratiarum actione Deum pro suae conceptionis beneficio sint prosecutae. O domum foelicem, in qua vna vixerunt tales matres nempe Maria & Elisabeth, tali prole fecundae, IESV & Ioanne. O anima mea, vtinam comitari potuisses MARIAM per illos motes: vtinam licuisset oculis
vsur-

vsurp
nis m
inaud
officia
tissim
ticum
num.
& si n
misc
des n
B.Ma
tre ve
spon

O
carita
suam
impu
nis di
que e
fit, &
rauit
ius m
te Ch
vna c
sis D
in re
tore

vsurpare suaues illos amplexus Virgini-
nis matris, & sterilis Elisabethæ, atque
inaudire mutua officiosæ salutationis
officia; non dubito, quin vna cum bea-
tissima Virgine accinuisses sacrum Cā-
ticum. *Magnificat anima mea Domi-
num.* Adiunge te, obsecro, anima mea;
& si non corpore, saltem spiritu inter-
misce te tantis gaudijs; abijce te ad pe-
des nunc huius, nunc illius, & in vtero
B. Mariæ, adora sponsum tuum; in ven-
tre verò Elisabethæ venerare eiusdem
sponsi amicum.

COLLOQVIVM.

O Rabis B. Virginem per amorem
benedicti fructus vētris sui, & per
caritatem, qua ad visendam cognatam
suam Elisabeth, ei que ministrandum,
impulsa est, vt te spiritualis suæ visitatio
nis dignetur facere participem, simul-
que exultationis Spiritus quam illa sen-
sit, & in illo suo diuino Cantico decla-
rauit: vt contemptis, eius exemplo, hu-
ius mundi vallibus, & conscenso mon-
te Christianæ perfectionis, ipse quoq;
vna cū illa laudare & magnificare pos-
sis Dominum, ac exultare deinceps nō
in re aliqua hui⁹ sæculi, sed in solo Crea-
tore & Salvatore tuo.

B 4 DO-

32 MEDITAT. DE VITA
DOCUMENTA.

1. **B.** VIRGO, quāt uniuis ad summū dignitatis culmen prouecta fuerit, ut esset Dei mater, tamē humiliavit se, & Elizabeth cognata multo se inferiōri, instar ancilla, seruiuit; ut suo exemplo discerent omnes in sublimi dignitatis gradu constituti, hoc se rem magis dignā honore & laude facere, quo amplius se demittūt, ad necessitates subditorū subleuādas, cōuenienter illi dicto sapiētis. Quātō magnus es, humilia te in omnibus.
2. Primū Christus uisitauit infantulū Ioannē; qua uisitatione ille exultauit in utero, & est sanctificatus; ut intelligamus, nihil boni à nobis effici posse; nisi Dominus sua uisitationis gratia nos proueniat. Si uerò ab eo proueni, in eius laudib. predicandis exultem? & sua gratia cooperemur, una cum Ioanne iusti & sancti efficiemur.
3. Si Elizabeth spiritus sancto plena, propter ingressum Dei matris in domū suā, dixit. Vnde hoc mihi meritum? Nos qui pleni sumus peccatis, quid dicemus uel agemus, quando idem Filius Dei dignatur ingredi Sacramentaliter domum spiritualem animae nostrae? qua humilitate, quo honore, qua reuerentia, qua gratiarum actione, quibus denique operibus

exci-

A. ad summi
 oiecta fue
 bumili aut
 o se inferi
 o exemplo
 itatis gra
 digna ho
 lius se de
 ū subleuā
 is. Quā
 mibus.
 infantulā
 ita uir in
 elligat
 nisi Do
 praue
 laudib.
 itia coo
 sancti
 a, pro
 nū suā,
 os qui
 us vel
 digna
 um spi
 litate,
 atia
 ribus
 exci-

excipere deberemus tantum hospitem?
 4. B. Virgo, aduertens se laudari, bea-
 tāq; predicari ab Elizabeth, dixit: Ma-
 gnificat anima mea Dominum nimirū,
 ut doceret nos, quando ob donū aliquod
 diuinitus acceptū, vel propter aliqua bo-
 na opera laudamur, non efferi gloria,
 nec placere nobis, sed omnem laudē trāf-
 ferre in auctorem Deum, à quo omnia
 bonz & dona profuxerunt.
 5. B. Virgo, cū iret uisitatū Elizabeth,
 iter cōfecit cum festinatione: at in dōmo
 cognata commorata est tres menses, ut
 exemplum daret fœminis omnibus, mul-
 tum domi parum in plateis harendi.
 6. B. Virgo, mox, atq; uerbum aeternum
 in ipsam dilapsū est, se in uiam dedit,
 celeriter progressa est, & montes supera-
 uit. Et nos, si bonorum operum exercitiū
 defugiamus, si negligentes, si tardi simus
 in bono, si affixi maneamus rebus terre-
 nis, & non mentem attollamus ad expe-
 tendas res caelestes, ad perfectionem vir-
 tutum; signum est, Deū, gratiamq; eius
 nondum habere sedem in anima nostra.
 7. Ut B. Virgo ob beneficia ab eo accepta
 Dominum magnificauit, sic & nos eum
 ob beneficia recepta magnificare debe-
 mus, idq; trifariam.
 Primo, ea illi attribuendo, & ab eo pro-
 fecta agnoscendo. B s Se-

34 MEDITAT. DE VITA

*Secundo, reddendo pro illis gratias
debitas.*

*Tertio, eadem usurpando ad Deum
et gloriam.*

QVOMODO

DEVS REVE

LARIT IOSEPH

VIRGINITATEM B.

VIRGINIS.

MEDITATIO II

EVANGELIVM.

Mach. 2.

VM esset desponsata ma-
ter Iesu Maria Ioseph, a
tequam cōuenirent, in-
uenta est in vtero habē-
de Spiritu S. Ioseph autē vir eius cō-
esset iustus, & nollet eam traduce-
re, voluit occultē dimittere eā. Hic
autē eo cogitāte, ecce Angelus Do-
mini apparuit in somnis ei, dicens
Ioseph fili David, noli timere acci-
pere Mariā cōiugē tuā; quod enim
in ea natum est, de Spiritu S. est, pa-
rietur